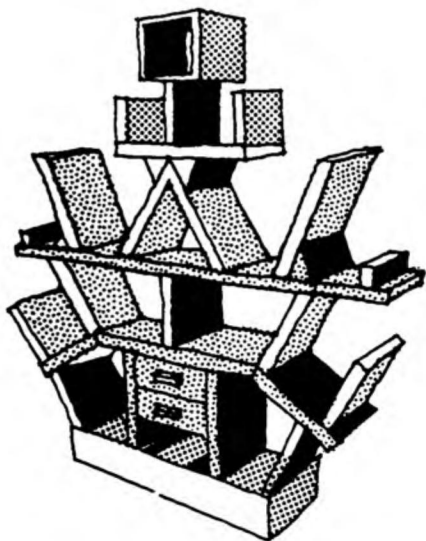
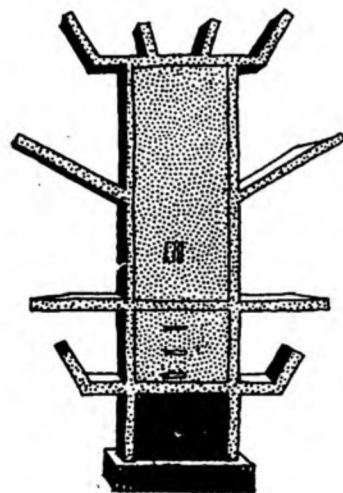

Еторе Сотсас. Параван *Карлтън*, изработен от плочи, каширани с меламиново фолио от първата колекция на "Мемфис", 1981 г.

Еторе Сотсас. Шкаф *Казабланка*, производство на групата "Мемфис", Италия

протестите, на която буржоазната публика, отначало съдържана, отива да засвидетелства признателност.

За подкрепление Мемфис кани известни архитекти като Майкъл Грейвз и Ханс Холайн. Едно от главните произведения на тази изложба е *Plaza Dressing Table* на американския архитект Майкъл Грейвз. Това е една тоалетка, която свързва елементи от ар деко, постмодерни елементи и спомени от холивудското кино. За общо пет години успяват да продадат само два екземпляра отвъд Алпите. За тази първа изложба на Мемфис много показателни са моделите *Карлтън* и *Казабланка* на Сотсас, където малки модули от ламинат влизат едни в други като игра на конструктор. Лампите и малките мебели са в основни цветове, любими на децата, а тяхната нарочно наивна конструкция напомня за детски играчки, мечета и др. Форми и цветове носят "оптимизъм, който маскира нахалството". Те отричат всичко по отношение на признатите стойности на традиционния дизайн. *Бактерио* на Еторе Сотсас е един от елементите, които имат най-голям успех, нещо като постамент за *Карлтон*, на който са изобразени криволинейни очертания като бактерии под микроскоп. Ето такива десени веднага са погетти от онези производители, които са загрижени за супермодерния си имидж. Така става с фирмата за конфекция "Еспри", която разпространи по цял свят

дизайна на "Мемфис". Еторе Сотсас разказва: "Казват за мен, че съм дизайнер. Това е защото вместо да правя небостъргачи, проектирам грънци и маси – вместо обществени сгради. Защото предпочетох предмети с малки размери за частния живот вместо онези грамадни неща, предназначени за обществен живот, макар лично аз да считам, че разликата между архитекта и дизайнера се състои предимно в количествата и размерите. Става дума за едно и също нещо: действия за създаване и монтиране на оня декор, необходим за представянето на човешката комедия – понякога знаем как ще протече тя, понякога не." За да създаде своите аксесоари, Сотсас се заема да "изкорени тяхната интелектуална строгост на математическите геометрични форми с цел да им придаде едно архаично значение и да открие знаците на историческата принадлежност."

Ханс Холайн също проектира забележителни мебели за "Мемфис". Пример е масата *Шварценберг* от 1981, фурнирована с коренище. Подобно на творбите на Грейвз за Мемфис, този мебел има деко-класически финиш от избелена гървесина. Масата е с плитки стъпала, инверсия на формата на зикурата, и напомня интереса на Лоос към стъпаловидните пирамидални форми при покривите. Още по-остроумно е канапето *Мерилин* за фирмата "Полтронова" в Италия от 1985 г. Това е едновременно холивудско решение и